

A takácsi Kenderszer Népdalkör és Néptánccsoport 10. évfordulója

„Az emberi hang a mindenkinek hozzáférhető, ingyenes, és mégis legszebb hangszer” – Kodály Zoltán.

Jó estét, kellemes estét kívánunk! 10 évesek lettünk, és ezzel a 10 évvel gazdagabbak. No, nem a bankban. A több, mint 100 népdallal a torkunkban, a 7 néptáncal a lábunkban, a fejünkben, de legfőképp a lelkünkben.

Hogy is volt 2007 augusztusában, Joli? Láttatok egy Rába-parti műsort, és megszületett a gondolat: „Így mi is tudunk táncolni, mi ennél jobban is tudunk énekelni.” És addig mondogatták „Ildi, tanítsál nekünk táncot”, míg 2007 októberében létrejött az első próba.

„Csak ennyi kellett” a senior csoport indulásához, hogy 40-45 év után újra néptáncot, népdalokat tanuljunk: lelkesedés, akarat, a népdalok, néptánc szeretete.

És jöttek a próbák, majd a szereplések, az élmények, és kimondhatjuk, később a sikerek. Nagyon emlékeztető az első fellépésünk, hiszen 2008. március 1-jén Budapesten a Leader szervezet rendezvényén táncoltunk, énekelünk először színpadon. Azért az első takácsi szereplés is felejthetetlené vált, talán még néhányan emlékeznek, amikor a szüreti műsoron mus-

linca került az énekünkbe. Egy kis muslinca miatt nem adtuk föl. Sőt mindig az igényes műsorszolgáltatásra törekedtünk. Ennek része a táncunkhoz illő ruházatunk, hogy a táncok tájegységeinek viseletében jelenjünk meg. Jó értelemben, irigykedve nézik a kalocsai ruhákat, vagy a teljes ruhatárat. Négy garnitúra viseletünket, nagyobb részt Leader pályázaton nyert összegből, illetve önkormányzati támogatással készítettük.

A népdal, a néptánc, a népzene összeköt. Kodály Zoltán mindig a népzene fontosságát hangsúlyozta munkássága során. „Az emberi hang a mindenkinek hozzáférhető, ingyenes, és mégis legszebb hangszer.”

Születésének és halálának évfordulója emlékéül, népdalgyűjtő tevékenysége tiszteletül szerveztük a májusi országos népzenei minősítőt, és választottunk általa gyűjtött népdalcsoportot.

Az élmények mellett barátokkal is gazdagodtunk, akik színesítik mai műsorunkat.

Elsőként említem Cimbit, anyakönyvezett nevén Kovács Norbert. Örökös Aranyarkantyús táncost, aki, mint a Megyei Néptánc Egyesület elnöke először hívott bennünket megyei népművészeti találkozóra – majd további rendezvényekre. Az első megyei rendez-

vényen találtunk egymásra, persze egy közös nótázással, a Litéri Szárazág Néptánccsoporttal, és azóta többször szerepeltünk egymás műsorain. A dunaszerdahelyi Pántlika Népzenekar tagjai, már tiszteletbeli Takácsinak tekinthetőek, gyakrabban jönnek hozzánk, mint Pápara, ahol megismertük Őket.

Barátaink közt tartjuk számon Pázsai Elemért a kiváló technikust, aki minden rendezvényünkön kifogástalanul biztosítja a hangtechnikát.

Figyelmükbe ajánlom itt a falon, az elmúlt évek szűkített fotóanyagának megtekintését.

Azt kívánjuk a mai estére, hogy mindannyian újabb élményekkel gazdagodva térjünk haza.

És akkor kezdjük egy örökzölddel, a legelső táncunkkal, jöjjenek a Takácsi kurta szoknyás leányok.

A forgatókönyv szerint a Kenderszer Népdalkör és Néptánccsoport 2017. október 14-én, Takácsiban, a Kultúrházban a Pántlika zenekar közreműködésével rendezte meg estjét.

A takácsi kurtaszoknyás leányok számára a koreográfiát Bakó Ildikó készítette az általa Rózsa Lidi nénitől az 1980-as évek elején gyűjtött dalokra. Őket követték a takácsi iskolások, akiknek rábaközi táncát ugyancsak Bakó Ildikó

állította össze. Utánuk ismerhették meg a Dunántúli Népi Kommandó mezősi táncát. Ezt követően újra a takácsi iskolások, majd Kovács Norbert Cimbi mezősi tánca, majd a litéri szenior Szárazág Néptáncsoport Galga menti tánca került bemutatásra. Ismételen színpadra lépett a Kenderszer Néptáncsoport a „Kalocsában kidobolta a bírót” előadásával, majd Cimbiék Kalotaszegi legényese, lassú, friss tánca után a Szárazág Bonchidai táncokkal szórakoztatta a közönséget.

A műsorközlő szerint a takácsi színpadon még nem láthatott a közönség ennyi erdélyi táncot, hiszen volt mezősi, kalotaszegi, bonchidai, és végül Küküllő-menti.

A Kenderszer Népdalkör elénekelt a májusi minősítőn Arany-páva Díjjal értékelt nyitrai népdalcsoportot, melyet Kodály Zoltán gyűjtéséből Hegedüsne Szabó Éva állított össze, és tanított be.

Zárásként a néptáncsoport a legújabb, a Rábaközi táncát mutatta be, így este a csoport három legkedvesebb táncát láthatták az ünnepre összegyűltek. Mind a három koreográfiát Bakó Ildikó készítette, a tagok adottságaihoz, képességeihez igazítva a tánclépéseket. Hallhatta a közönség, „mit is csinál a béka az Ignác gödribe?”

A köszöntők között Vajda György polgármester úr levele ke-

rült felolvasásra: „Ugyan bokros tendőim nem teszik lehetővé, hogy e nagyszerű születésnapra részese lehessenek, ám lélekben Önökkel, Veletek vagyok.”

Nem kell nagy bátorság ahhoz, hogy ezen az ünnepi napon kijelentsem, az évek során a Kenderszer neve összeforrt községünk nevével. Tény, hogy a Takácsiban működő üzemek, jól menő vállalkozásokon kívül éveken át a Kenderszer vitte, viszi jó hírünket a világban. Ezért

köszönettel és hálával tartozunk az együttes valamennyi tagjának.

Mi, a kulturális események részesei, élvezői tökéletesen tisztában vagyunk azzal a hihetetlen munkával, amelyet az évek során az együttes vezetői végeztek, de tisztában vagyunk a tagok, a szereplők áldozatvállalásával is. Tudjuk, mennyi gyakorlás, mennyi munka előzött meg egy-egy fellépést, ám tisztában vagyunk az együttes közösségteremtő erejével is. Látva a szervezők fiatalok körében végzett munkáját, biztosak lehetünk benne, hogy a maival nincs vége a születésnapra ünnepegeknek.”

Dr. Baloghne Uracs Marianna, az NMI Művelődési Intézet Észak-Dunántúli Központjának vezetője személyesen köszöntötte a 10 éves Kenderszert, a meghívott csoportok baráti szavakkal, virágcsokorral köszöntötték a jubiláló együttest.

Közös vacsora, torta, pezsgő várta a fellépőket, és a fergeteges est Kovács Norbert Cimbi vezetésével, a Pántlika zenéjére, tánccházal zárult.

BAKÓ ÉVA: Pápan születtem 1958. február 4-én. A Takácsi Általános Iskola elvégzése után a pápai Petőfi Sándor Gimnáziumban tanultam. Bár több helyen éltem tanulmányok, munkahely miatt, de mindig takácsinak éreztem, vallottam magam. Identitásom kialakulásában szüleim mellett nagy hatással volt az általános iskola. Közgazdász végzettséggel, marketing területen dolgozom. 1989-től aktívan veszek részt a Takácsi Alkotó Közösség és a jogutód Kenderszer Kulturális Egyesületben. Alapító tagja vagyok a Kenderszer Népdalkör és Néptáncsoportnak. A sok közös önkéntes munka, program, rendezvény, a szereplések élménye ad további erőt a nehézségek leküzdéséhez, a folytonos megújuláshoz.